

J. H. Jensen: Da den højtærede Minister forelagde det nu til 2den Behandling foreliggende Lovforslag, blev det vistnok modtaget med Tilfredshed fra alle Sider. De forskellige Kommissariehistorier omkring i Landet have ikke haft det smukkeste Skær over sig, og naar disse Forhold komme ind under mere bestemte Former, og vi samtidig faa Lønningerne trykkede lidt ned, vil det vække Tilfredshed rundt omkring. De Ændringsforslag, som foreligge i Udvalgets Betænkning, indeholde efter mit Skøn alle meget gode Forbedringer. Man har trykket Lønningerne noget ned, og jeg tror, at vi alle her i Tinget ere enige med Udvalget i, at det bør være saadan. Jeg kan slutte mig til Ordføreren, naar han sagde, at de Lønninger, som bydes, kunne vi være bekendte, og vi kunne sikkert faa gode og dygtige Mænd til at overtage Bestillingerne for dette Honorar.

En anden god Bestemmelse har Udvalget indført derved, at den Kommissarius, der skal have de jyske Baner, skal bo i Jylland. Det har ikke sjældent vist sig uheldigt, at en Kommissarius fra en helt anden Landsdel skulde varetage Baner, som han kun successive ved enkelte Lejligheder kom til at se. Det vil derfor ogsaa blive hilst med Glæde, at Udvalget har truffet den Bestemmelse, at Kommissarius for de jyske Baner skal bo i Jylland. Der er dog herved noget, som er iøjnefaldende for mig, og det er, at Udvalget saa bestemt fastslaar den By, Manden skal bo i. Hvis Forslaget vedtages saadan, og man derefter spørger, hvor skal Kommissarius for Øerne bo, saa maa der svares, det vide vi ikke, det er overladt til Ministeren; skulde denne finde det mere passende, at Kommissarius kom til at bo f. Eks. i Roskilde eller Odense fremfor i København, saa kan han bestemme det, men med Hensyn til Jylland slaas det fast, at Manden skal bo i Aarhus. Hvorfor Udvalget har slaat det fast, ved jeg ikke, det har maaske tænkt, at Aarhus var et centralt Punkt. Men det kunde jo dog maaske i visse Tilfælde være heldigt, om Manden kunde bo paa en anden Plads. Hvis en Kommissarius havde en særlig Forkærlighed for Randers og havde Lyst til at bo der, synes jeg, det var rigtig, om det kunde tillades ham, han kunde sikkert varetage sine Forretninger lige saa godt derfra. Han kunde jo ogsaa bo i Horsens, og jeg forstaar egentlig ikke, hvorfor den ærede Ordfører ikke har tænkt paa Horsens lige saa godt som paa Aarhus.

Jeg henstiller altsaa, om Udvalget ikke kunde finde Grund til at slette Bestemmelsen om Aarhus og lægge Bopæls spørgsmaalet i Ministerens Haand. Der har jo været talt om, at det var uheldigt, at Kommissarius boede i en anden Landsdel end den, han var Kommissarius for. Ministeren mente jo saa paa den anden Side, at det var rart at have ham ved Haanden. Jeg tror dog, at det var heldigere i andre Tilfælde at have ham i Jylland, og Forbindelsen er jo saadan, at det ikke er nødvendigt at forhandle skriftligt, men at man kan gøre det mundtligt. Jeg kan derfor ikke tro, at Ministeren sætter sig imod, at den ene Kommissarius kommer til at bo i Jylland, og endnu mindre imod, at det bliver paa det Sted i Jylland, som Ministeren finder mest hensigtsmæssigt, jeg vil derfor henstille til Udvalget til 3die Behandling at stille Ændringsforslag gaaende ud paa at slette Aarhus.

N. Andersen: Jeg er ikke ganske sikker paa, at det meget ærede Finansudvalg har været heldigt i sine Bestræbelser for at spare Udgifter for Statskassen. Det er jo sikkert nok, at man i Tidens Løb kan faa Kommissarier til at varetage det fornødne ved Jernbaneanlæg og ved Tilsynet med Banerne for de Beløb, som nu foreslaas. Det er jeg ikke i Tvivl om, men jeg er stærkt i Tvivl om, hvorvidt det virkelig kan lykkes for disse Beløb at tilvejebringe saadanne Personer, som Staten overhovedet er tjent med at betro disse vigtige Hverv til. Der er nemlig ingen Tvivl om, at det, der kræves af en Kommissarius, navnlig ved Besigtigelsen af Jernbaner, er af en saadan Beskaffenhed, at Kravet kun kan fyldestgøres, naar der paa den Plads staar en Mand, som ikke alene har en Del Erfaring, men som har en vis Overlegenhed i det hele taget til at kunne tage Haand i Hanke med dem, der i andre Retninger have med Jernbaneanlæg at gøre, jeg tænker her nærmest paa Teknikerne. Det er nemlig notorisk, at de Kommissarier, som vi her nærmest lovgive om, den ene for Øerne, den anden for Jylland, have vist, at de virkelig ere i Stand til at tage Initiativ ogsaa paa det rent tekniske Omraade og derved have sparet Statskassen om ikke for Millioner, saa dog i alt Fald for hundrede Tusinder.

Det er ganske utvivlsomt. Jeg skal ikke her, da det gaar ret hurtigt med at faa Sagen ført igennem, nævne andet end blot to Eksempler, men jeg vil anmode